

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XI. Condemnatur ad mortem Crucis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

Et fundebam: Sed *amplius lava me*. Denuò jam a-
 dolescens, mortalis noxæ contraxeram labes: &
 qui sordidus fueram adolescens, sordescbam
 magis adhuc juvenis. Tu me lavisti in cruento
 tuo balneo, cum peccata mea Sacerdoti aperiré.
 Sed *amplius lava me*. Nondum mundus sum totus,
 & tamen nemo nisi mundo corde Deum vide-
 bit. Quapropter, *Cor mundum crea in me Deus Nam*
Ps. 50. *quis potest facere mundum de immundo conceptum se-*
Job. 14. 4. *mine? Nonne tu, qui solus es? Ut sim ergò mundo*
corde, amplius lava me. Lavisti me lacrymis tuis,
Luc. 22. *scio enim, quia propter me lacrymatus es Jesu*
44. *amplius lava me.* Lavisti me sudore tuo; legi enim,
quia factus est sudor tuus sicut gutta sanguinis decur-
rentis in terram. Sed adhuc *amplius lava me.* Lavisti
 me tandem in sanguine tuo, & tum demum la-
 vando sic me, redemisti me. Per hunc sanguinem
 spero me illic aliquando admittendum, ubi Ele-
Apoc. 7. *cti tui laverunt stolas suas, & dealbaverunt eas in san-*
14. *guine Agni.*

§. XI.

Condemnatur ad mortem Crucis.

Pilatus, cum nihil amplius effugii videret, sed
 jam se redactum in eas angustias intelligeret,
 ut necesse esset vel excidere Cæsaris gratiâ, & po-
 puli amicitia, vel peccare injustitiâ: illud timens,
 hoc contemnens, prolatâ contra omne fas ini-
 quissimâ sententiâ, tandem auctorem vitæ con-
 demnavit ad supplicium mortis. *Pilatus adjudica-*
Luc. 23. *vit fieri petitionem eorum, & Iesum tradidit voluntati*
24. *eorum, ut crucifigeretur.*

Impletum est illud tuum, ô JESU, vaticinium:

Filius

Filius hominis tradetur Principibus Sacerdotum, &c.
 & tradent eum Gentibus ad illudendum, & flagellandum, & crucifigendum. **JESUM** ergo tradidit voluntate eorum, hoc est. Judæis tradidit Agnum Dei voracissimis lupis, ut devoretur; rabidissimis canibus, ut mordeatur; immanissimis leonibus, ut di carpatur. Tradidit illum, & cum illo omnia ipsius. Totum ejus, nullâ parte exceptâ, tradidit honorem, famam, valetudinem, robur, sanguinem, caput, oculos, aures, manus, pedes, totum corpus, ut cum illo facerent quidquid quocunque modo vellent, aut possent. Christus ergo tunc traditus est omnium, quos habebat, ferocissimorum tam in terra, quàm in tartaro, inimicorum potestati. Quæ ab hostibus tam malevolis, invidis, crudelibus, tanto odio ejus accensis, non timenda laniena? quæ non tormenta? quàm horribilia supplicia? Quid miserius, quàm sic tradi? quid sceleratius, quàm sic tradere? Sed non unus est, qui eum tradidit, Pilatus: innumerus est numerus eorum, qui ipsum tradiderunt. In primis ego fui ejus traditor. Mea avaritia eum tradidit Judæ, ut venderet, mea effrænis in vivendo, & peccando libertas eum tradidit militibus, ut cõprehenderent, & funibus ligarent; mea iracundia tradidit eum ministro Pontificis, ut daret ei alampam; mea invidia tradidit eum Principibus Sacerdotum, ut eum accusarent; mea maledicentia tradidit eum militibus, ut expuerent in faciem ejus; mea ambitio eum tradidit Herodi, ut sperneret & illuderet indutum veste albâ; mea libido tradidit eum Pilato, ut flagellaret; mea superbia tradidit tortoribus, ut spinis coronarent: mea denique in quovis scelere consciscendo impudentia & pertinacia tradidit eum Romanis, ut cruci-

Pecca-
tor qui-
libet
Christi
est tra-
ditor.

figerent. Sed ut ad Pilatum redeamus: quid illum potissimum compulit ad ferendam sententiam, quâ iniquior in hominem non fuit ab hominum memoria? Metus excidendi gratiâ Cæsaris. Cùm enim observarent Judæi, Pilatum id unum agere, ut Christum vitâ donaret: illi, quibus Christi vita erat acerbior quavis morte; tandem fortissimum quod habebant, & veluti palmare argumentum proposuerunt, quo Pilato hæctenus impavido ingentem terrorem incusserunt, quo illius animi robur penitus enervârunt, quo velut ariete, huc usque erectum prostrârunt, & veluti de constantiâ gradu dejecerunt. Quod illud? Idem, quo hoc tempore omnium propè Judicum constantia & æquitas labefactatur; videlicet: *Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris.* Ad has voces totus expalluit Pilatus, contremuit, & expavit, velut fulmine afflatus; & tunc demum cœpit animos despondere, barbas injustitiæ porrigere, ac ita Christum voluntati Judæorum tradere. Non Jerosolymæ tantum, sed hîc, & alibi, & ubique est invenire tribunal Pilati. Quàm sunt quibusdam in locis corrupta tribunalia, quàm iniquæ sententiæ, quàm perversi Judices! ponderantur jam vulgò sententiæ ad libram amicitiae, vel trutinam pecuniæ, non justitiæ. Iudex est, non ratio, sed affectus. Satis est ut cadas causâ, non stete à Iudice. Si conferenda est dignitas, si munus, si examinanda est causa, primum quod quæritur, est, cuius sit factionis? Sit licet quis nocens, sit reus; si pollet Iudicis, vel Principis gratiâ, pro eo feretur sententia. Quoties in Conciliis audiuntur illæ impiæ impiissimorum voces, quas exprimit Sapientis? *Circumveniamus justum: quoniam inutilis est nobis, & contrarius est operibus nostris. Gravis est nobis etiam*

Injusti-
tia ubi-
que do-
minatur.

Sap. 2. 12.

etiam ad videndum, quoniam dissimilis est alijs vita illius. Observatis causam, cur impii velint circumvenire justum? Quia *contrarius est operibus nostris*. Nos helluando pergræcamur; ille jejunando se macerat: nos lascivimus; ille continens est: nos nitimur politicâ prudentiâ; ille Dei providentiâ: nos novimus simulare, dissimulare, quamlibet personam ponere, sumere; ille est vir rectus & simplex, inter varia semper idem, inter multa semper unus: nos studemus captandis favoribus Principum, Magnatum, Optimatum; illi nulla est acceptio personarum, nec est illi cura de aliquo: nec enim respicit personam hominum. *Contrarius est operibus nostris*. Sola ergo ratio cur impii circumveniant justum, est, quia ejus vita dissimilis est illorum vitæ. Hoc est; ideo vexatur bonus, quia non est malus: ideo patitur pius, quia non est impius: ideo accusatur innocens, quia non est nocens: & ideo condemnatur justus, quia non est injustus. Hinc madent non rarò innocentium lachrymistribunalia, stillant justorum sanguine Iudicum manus, turgent inopum ære divitum crumenæ. Audite iniqui Iudices, quibus vos verbis perstringat D. Innocentius Patronus innocentium. *Vos non attenditis merita causarum, sed merita personarum, non vitam, sed munera, non justitiam, sed pecuniam, non quod ratio dicet, sed quod voluntas affectet: non quod lex sanciat, sed quod mens cupiat. Non inclinatis animum ad justitiam, sed justitiam ad animum: non ut, quod liceat, hoc libeat; sed ut liceat hoc, quod libet.* Hoc demum est sustinere personam Pilati, malle excidere Dei gratiâ, quam hominum amicitia. Ubi enim de illâ agitur, illicò excutitur omnis conscientia, nulla habetur ratio Iustitiæ, contemnitur Religio, seponitur Pietas, jacet Vir-

De con-
temp.
mund. l.
2. cap. 4-

Respectus
humana-
nus.

tus, vilis est etiam animi salus. Sic Pilatus, ubi illi incussus fuit metus offendendi Cæsaris, mox exiit personam æqui Judicis, & consensit impio iudicio. Sed tu Jelu, sicuti amore mei permisisti te falsò accusari: ita nunc & iniquè condemnari: ut tui condemnatio, mei esset defensio. Voluisti ab iniquo illo Iudice damnari, ut ego in magno illo foro, possem à Patre tuo absolvi. Hodie quidem sententia mortis in te est primum prolata ab homine, sed jam pridem à Patre tuo. Accipe illam, non ut prolata ab iniquo Iudice, sed à Patre tuo: cuius hæc est voluntas, te mori, ut mors tua sit vita mea, Antequam tu pro me damnandus eras condemnatus, omnes, imò omnia me accusabant, & condemnabant: jam verò silent, Quòd si fortè à me petas, quòd à muliere illa adultera. *Vbi sunt, qui te accusabant? Nemo te condemnavit?* Postquam tu pro me condemnatus es, *nemo Domine.* Neque ego te condemnabo: *Vade & jam amplius noli peccare.*

Ioan. 8.
10.

§. XII.

Cruce profertur.

Vix Judæi bibulis auribus exceperant ex ore Pilati sententiam mortis in Christum moriturum; cum repente totâ urbe, per compita, & vicus, cœpit incondito clamore triumphalis Judæorum plausus resonare. Audivisses hic exprimi, quod pridem antè expressit Jeremias: *Sibilaverunt, & fremuerunt dentibus, & dixerunt: Devorabimus: en ista est dies, quam exspectabamus: invenimus, vidimus.* Interim sine mora, omnia feralis pompæ instrumenta, properanter collata: *Cruce ipsa, cla-*

Thren. 2.
16.